

Иван Вазов
Боят при Гредетин

На 16 септември 1876 в Сърбия

Гордей се, мой народе мрачни,
сълзите си отрий сега:
имал си синове юначни.
Гърми, о, Стара планина!

Марицо! Янтро! Вий, потоци,
менете в песен ваший стон!
Да пеят птички, водоскоци,
да пее целий небосклон!

За пръв път бистрата Морава
съзира горд, юнашки бой
и българинът там със слава
се бий и пада кат герой!

Той там яви, че за свобода
да умре винаги е пръв –
и тъй позора от народа
уми го с буйната си кръв!

Ах, вижте тез момци крилати
как тичат храбро към врагът
сред град куршуми и гранати,
сред гръм и прах, и дим и смърт.

О, слава вам, юнаци млади,
че вий умряхте с вик: напред!
Че никакви беди, прегради
не спряха вашия полет!

Вий паднахте с кураж и слава
във най-цветущата си връст,
вий паднахте с надежда здрава
в успеха на светия кръст.

Вий паднахте! Но не затъна
и вашта памет!... О, борци!
Смъртта отрано ви пожъна,
а вий пожънахте венци!

Учудена, Морава дума:
– Та кой бе този върл юнак?!
– Туй бяха внуците на Крума –
пришъпна й кървавият бряг!

20 септември 1876

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова и Инна Атанасова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4356>]